

Giro d' Burčák

6. ročník - Velkopavlovická, Slovácká a kousek Mikulovské oblasti

Termín konání: 30. srpna – 6. září 2014

Ubytování: penzion Anděl a Sluníčko. Penziony jsou umístěny v areálu velkobílovických vinných sklepů, v části Belegrady. Penziony jsou od sebe vzdáleny asi 100 m. Celková kapacita ubytování 16 osob. Více podrobností na www.andel.aurore.cz. Pozor – ručníky nejsou ve vybavení pokoje.

Cena za ubytování: 250,- Kč/osobu a noc při týdenním pobytu, při kratším pobytu 300,- Kč/osobu a noc.

Doprava do místa ubytování: individuální. Sraz účastníků v sobotu 30. srpna 2014 ve 12:00 v místě ubytování. Pro zájemce o dopravu vlakem je odjezd z Pardubic 7:06 do Brna (příjezd 9:02 hod.) a dále 9:10 nebo 10:36 do Podivína. Příjezd do Podivína 10:10 nebo 10:47. Odtud na kole do Velkých Bílovic (7 km).

Kdo má zájem o cestu vlakem, ať se přihlásí do 26. 8. 2013 na e-mail: dracinsky@tiscali.cz, nebo na mobil 732 959 402

Zakončení: v sobotu 6. září 2014. Odjezd individuální. Pokoje nutno opustit do 10:00 hod.

Stravování: z vlastních zásob, restaurace ve Velkých Bílovicích a na trasách. Poblíž penzionů je kiosek s rychlým občerstvením. Restaurace a obchod je ve Velkých Bílovicích, asi 1,5 km od penzionů. V penzionech je k dispozici kuchyňka.

Přihlášky: nejpozději do 15. června 2014 se zálohou na ubytování ve výši 1 000,- Kč. Je možno se přihlásit i na kratší pobyt. Do přihlášky je ale nutné uvést délku pobytu a v kterých dnech se zúčastníte. Pozdější přihlášky jsou možné, ale bez záruky. Bude záležet na volné kapacitě ubytování.

V případě odhlášení je nutné počítat se stornopoplatkem. Přihlášky zasílejte Dáše Ehrenbergerové:

e-mail: ehrenbergerová@szs.pardubice.cz, tel. zam. 466 050 217; mobil 739 569 070.

Zálohu uhradte převodem na klubový účet; ČSOB a.s., čú.: 131 627 997 / 0300.

Viz pravidla přihlašování na webových stránkách klubu www.kct-slovan-pardubice.info

Trasy vedou převážně po silnicích 3. třídy, některé úseky po silnicích 2. třídy a po značených cyklostezkách na lesních a polních cestách.

Trasy mohou být upraveny v závislosti na počasí a na stavu nezpevněných cest.

Grafické zpracování výškových profilů tras bylo provedeno pomocí programu Cyklotrasy, verze 2.30

Účastníci akce jedou na vlastní nebezpečí, jsou povinni dodržovat pravidla silničního provozu, dodržovat pokyny vedoucího akce a dbát o svou bezpečnost.

Na středu 5. září je plánována trasa na Slovensko. Na Slovensku jsou povinné cyklistické přilby. Pro tuto trasu si vyřídte také zdravotní cestovní připojištění.

Doporučené vybavení: vhodné je jakékoliv kolo mimo galuskového. Vhodné oblečení a obuv na kolo i na ubytování, pláštěnku a cyklistickou přilbu. S sebou vezměte náhradní duši a lepení, zámek, blikáčku, světlo, náhradní oblečení atd.

Vzhledem k tomu, že po mírné zimě je předpokládán větší výskytu komárů a jiného hmyzu doporučuji vzít s sebou účinný repelent. Zvláště v oblastech lužních lesů bude zapotřebí.

Kromě aktivního ježdění na kole je plánováno po návratu z tras také posezení při víně a koštování dobrého burčáku.

Při této akci je možno plnit podmínky turistického odznaku: OTO Slovácko a TTO – Moravský sklípkan.

Trasy připravil a výlet vede: ing. Petr Dračínský
(mobil 732 959 402, operátor T-Mobile CZ)

Plánované trasy:

1. den – sobota 30. srpna

Pro ty, kdo pojedou vlakem – délka trasy 7 km, stoupání 54 m

Podivín – Velké Bílovice – areál vinných sklepů Belegrady

Společná trasa – délka trasy 38 km, stoupání 427 m

Velké Bílovice [1], Belegrady – cyklo 412, Velkopavlovická – Vrbice [2] – cyklo Moravská vinná – Bořetice [3] – Němčičky [4] – Horní Bojanovice [5] – Velké Pavlovice [6] – Trkmanice – Velké Bílovice – Belegrady.

2. den – neděle 31. srpna – délka trasy 66 km, stoupání 483 m

Velké Bílovice, Belegrady – po silnici – Čejkovice [7] – Čejč [8] – Hovorany – Šardice [9] – Svatobořice-Mistřín [10] – cyklo Mutěnická – Milotice [11] – Dubňany [12] – cyklo Podluží – rozcestí s červenou pěší – po ní „Z“ směrem – Mutěnice [13] – stále po červené – rozcestí Dolní Kapánsko – „J“ po zelené – Dolní Bojanovice [14] – ze severního konce obce – „JZ“ cyklo Podluží – dále pokračujeme „JZ“ po pěší zelené – Josefov, vinné sklepy – „SZ“ po pěší modré – Nechory, vinné sklepy – „JZ“ cyklo Podluží – Prušánky [15] – Moravský Žižkov [16] – Velké Bílovice, Belegrady

3. den – pondělí 1. září – délka trasy 68 km, stoupání 226 m

Velké Bílovice, Belegrady – k rybníku Velký Bílovec – z jižního okraje neznačenou cestou „JV“ – přejet hlavní silnici – křižovatka neznačených cest pod kótou 212 – „JZ“ Prechov – Hrušky – po silnici „JV“ Týnec – „JZ“ cyklo Podluží – Tvrdonice [17] – Kostice – Lanžhot [18] – „J“ cyklo 44 k hraničnímu přechodu – „SV“ proti toku Moravy – Samota u Moravy – „Z“ po cyklo 44 – Anglická alej – „SV“ Mikulčice, Staroslovanské hradiště – „SZ“ cyklo 44 – Mikulčice [19] – cyklo 43, Podluží – Moravská Nová Ves [20] – „SZ“ cyklo Podluží – Prušánky – Moravský Žižkov - Velké Bílovice, Belegrady

4. den – úterý 2. září – délka trasy 45 km, stoupání 231 m

Velké Bílovice, Belegrady – Velké Bílovice – cyklo 412, Velkopavlovická – Podivín [21] – most přes Trkmanku – pokračujeme po silnici 422 – Lednice [23] – prohlídka lednického areálu – zpět po silnici k oboře Obelisk – cyklo 5066, Velkopavlovická – Obelisk – Rakvice [24] – po silnici – Přítluky [25] – křižovatka se silnicí č. 421 – doprava ke křižovatce s pěší žlutou – „SZ“ po žluté – Vinařství U Kapličky – Zaječí [26] – po silnici 421 – Velké Pavlovice [6] – Trkmanice – Velké Bílovice - Belegrady

5. den – středa 3. září – délka trasy 78 km, stoupání 422 m

Velké Bílovice, Belegrady – cyklo Podluží – Moravský Žižkov [16] – Prušánky [15] – silnice 423 – Josefov – Lužice – cyklo 45, Podluží – Hodonín [27] – po silnici č. 51 (silnice 1. třídy, dbát zvýšené opatnosti) – hraniční přechod – Holíč [28] – „SV“ cyklo 024 – křižovatka u Kátova – cyklo 5202 – Vrádiště – Prietržka – Skalica [29] – silnice, cyklo 8208 – hraniční přechod – Sudoměřice [30] – „SZ“ cyklo Strážnická – Baťův kanál [31], křižovatka s pěší zelenou – „JZ“ po zelené – Výklopník – Přístav, Skalica – neznačeně podle kanálu cca 0,5 km, zde doprava k silnici č. 55 – po ní doleva, cyklo č. 47 – Rohatec [32] – po silnici – Hodonín, náměstí [27] – po Národní třídě – Wilsonova (nádraží ČD) – pěší červená – ZOO – Za Červenými domky – doleva asi 300 m po modré, dál rovně neznačenou cestou – Písečný rybník – doprava „SZ“ po cyklo Podluží – Kohoutek, pramen – „Z“ po pěší modré – Hanácká alej – cyklo 5115, společně s modrou – Horní Kapánsko, rozcestí – cyklo 412, Moravská vinná – Starý Poddvorov [33] – cyklo Podluží – Nový Poddvorov [34] – za obcí asi 0,5 km po cyklo 5115, pak „J“ neznačenou cestou – Moravský Žižkov [16] – cyklo Podluží - Velké Bílovice, Belegrady.

6. den – čtvrtek 4. září – délka trasy 71 km, stoupání 479 m

Velké Bílovice, Belegrady – po silnici směr Čejkovice – za rybníkem Velký Bílovec v ostré pravotočivé zatáčce „S“ neznačenou cestou ke křižovatce s cyklo Velkopavlovická, po ní „S“ křižovatka s cyklo 412 – „V“ po cyklo 412 – Čejkovice – neznačeně, po silnici směr Mutěnice – křižovatka se silnicí č. 380 – doleva po ní ke křížení s železniční tratí – doprava podle trati - cyklo Mutěnická – Mutěnické budy [13] – „SZ“ po pěší zelené – Vyšicko – Dubňanské budy – Jarohněvický rybník – Jarohněvice – Dubňany [12] – cyklo Moravská vinná, Podluží – Ratíškovice [35] – Slavín, vinné sklepy – silnice od Vacenovic – Ratíškovice, Muzeum ve vagonu – po silnici – Rohatec, Kolonie – cyklo Podluží – Rohatec [32] – Perunské rozcestí – pěší zelená – Hodonín, loděnice – Hodonín [27], náměstí – Národní třída – Wilsonova – nádraží ČD – pěší červená – restaurace Marina – ulicí Erbenova – dále lesem – Písečný rybník – Dolní Bojanovice [14] – cyklo 5115 – Josefov – Prušánky [15] – cyklo Podluží – Moravský Žižkov [16] – Velké Bílovice, Belegrady

7. den – pátek 5. září – délka trasy 64 km, stoupání 228 m

Velké Bílovice, Belegrady – „JV“ cyklo Podluží k rybníku Bílovec – „JZ“ neznačenou cestou – před Prechovem doprava – Ladná [36] – Ladenský most – cyklo 412, Velkopavlovická – U Janova hradu [37] – cyklo 41, Knižecí – Valtická alej – cyklo 41, Břeclavská – Kančí obora – Břeclav [38] – Poštomá [39] – cyklo Podluží, Valtická – Charvatská Nová Ves, žst. odb. – „Z“ pěší žlutá – Sv. Hubert – „JZ“ cyklo EV9, 5045, pěší červená – Rendez-vous – Valtice [40] – cyklo Knižecí – Hlohovec [41] – Hraniční zámeček – cyklo Lednická – Nejdek [42], rozcestí – cyklo 5043, Mikulovská – Bulhary [43] – „S“ žlutá pěší – za mostem přes Dyji doprava po neznačené cestě až se zase napojíme na žlutou – Přitluky [25] – po silnici – Rakvice [24] – Trkmanice – Velké Bílovice – Belegrady.

8. den – sobota 6. září

Individuální program a odjezd.

Zajímavosti na trasách:

[1] Velké Bílovice - největší vinařská obec se silnou folklorní tradicí. První písemná zmínka je z roku 1306, ale archeologické nálezy potvrzují osídlení už od neolitu. Městu dominuje farní kostel Narození Panny Marie, který stojí na mírném návrší na Žerotínově náměstí. V městě je několik dochovaných habánských sklepů, největší a nejznámější se nachází v areálu vinných sklepů směrem na obec Čejkovice. Sklepy pochází z 16. st. z doby, kdy se zde usadili Habáni, kteří velkou měrou přispěli ke zdejšímu rozvoji vinařství. Nedaleko Velkých Bílovic uprostřed vinic na vyvýšenině Hradištku stojí kaplička zasvěcená sv. Urbanu, sv. Václavu a sv. Cyrilu a Metoději. Směrem na Čejkovice se nachází rozsáhlý areál vinných sklepů tvořen 37 ulicemi, 3 náměstíčky a celkem 650 sklepy. Za tímto areálem se nachází rybník Velký Bílovec (41 ha).

[2] Vrbice - vinařská obec prvně doložena r. 1222. Novorománský kostel sv. Jiljí z let 1913-1920, barokní socha sv. Aloise. Na vrchu Stráž kaple sv. Anny z r. 1870, obnovena r. 2004, u ní boží muka z konce 18. stol. Poblíž tzv. vodní kaplička a nová boží muka v alpském stylu z r. 2000. Památník osvobození z r. 1945, zvaný též Mohyla míru. Dochován vzácný soubor vinných sklepů od 17. stol. Stojí až v sedmi patrech nad sebou. Nejsou to sklepy honosné ani barvami, ani velikostí, ale kamenné s goticky lomenými oblouky na vstupu.

[3] Bořetice - obec na úpatí Ždánického lesa. Protéká tudy říčka Trkmanka. Nejproslulejší lokalitou jsou Kraví hory s řadou vinných sklepů. Známa je i přírodní rezervace Zázmoníky, se vzácným včelníkem rakouským a jinými chráněnými druhy rostlin.

První zmínka o obci je z roku 1222, rok 1335 zmiňuje zdejší vinařství. Historickými památkami jsou kostel svaté Anny, průčelí brány u vchodu na hřbitov a dvě kapličky. Dnes je obec zrekonstruována, náves i kulturní dům tvoří úhledné prostranství, kde se odehrávají folklorní i jiné akce. Škola byla v obci zřízena v roce 1826. Vesnice žije bohatým společenským a kulturním životem. Jsou pořádány plesy, výstavy vín, zarážení hory, svěcení mladého vína, jarmark, koncerty a další. Největší kulturní akcí jsou třídní krojové hody, které tradičně začínají první nedělí v srpnu. V roce 2000 byla založena recesistická republika Kraví hora. Na Kraví hoře dřevěná rozhledna postavená v roce 2006.

[4] Němčičky - vinařská obec prvně připomínána r. 1349. Barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie z r. 1678 upravován v letech 1709 a 1838. Chráněný Hulatův sklep, vinný sklípek z přelomu 18. a 19. stol. s lisovnou v hliněném patře. V okolních vinicích malebné kapličky Božského Srdce, sv. Floriána a Antonína Paduánského, od poslední z nich daleký výhled.

[5] Horní Bojanovice - obec prvně připomínána r. 1298. Kostel sv. Vavřince gotického původu nyní v podobě z konce 16. stol., na věži dva renes. zvony. Kaple sv. Floriána a kaple sv. Šebestiána, Rocha a Rozálie, obě barokní z poloviny 18. stol. Tradice výroby kraslic.

[6] Velké Pavlovice - leží na řece Trkmance v tradiční vinařské oblasti. Dominantou obce je barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie. Kousek od kostela je vchod na hřbitov s renesanční branou z roku 1594. Náměstí 9. května zdobí nově zrekonstruovaná budova radnice a před ní kašna s jemně zurčícími pramínky vod. Mezi další historické stavby patří bývalý barokní zámeček, který stojí na křižovatce cest Velké Pavlovice - Bořetice. Dnes je sídlem soukromé společnosti. Významnou stavbou technického charakteru z doby existence pavlovického velkostatku je dvoupatrová hospodářská budova sýpky z let 1770 – 1780. Mezi technické a lidové památky ve Velkých Pavlovicích patří prastaré vinné sklepy a lisovny, mnohdy habánské. Velké Pavlovice mají zejména zemědělský charakter. Vyznačují se pěstováním vinné révy a meruněk. Nad městem stojí nová rozhledna Slunečná. Za hezkého počasí je možné dohlédnout až na Vídeň.

[7] Čejkovice - vinařská obec prvně připomínána r. 1232. Templářská tvrz z 13. stol. počátkem 17. stol. přestavěna na trojkřídlý barokní zámek, z pův. stavby dochována hranolová věž, pod stavbou rozsáhlé templářské sklepy. Zámek zčásti upraven na hotel, ve zbytku od r. 2000 galerie vín. Kostel sv. Kunhuty z let 1783-1784 na místě starší stavby, věž 42 m vysoká z přestavby v letech 1890-1892. V obci žil v dětství T. G. Masaryk (1850-1937) a začal tu r. 1856 chodit do školy, v domku pamětní síň z r. 1990, jeho socha odhalena v březnu téhož roku. Nad obcí tzv. Čejkovické Špidláký, dvojice návrší s chráněnými stepními biotopy.

[8] Čejč - obec prvně připomínána r. 1222, zpusťla za husitských válek, nově osídlena až r. 1771 částečně francouzskými přistěhovalci, od 19. stol. v okolí těžba lignitu. Na okraji barokní kaple sv. Vendelína z let 1729-1731. Socha sv. Kajetána z r. 1722. V parku náhrobek pruského podmaršála Friedricha von Clausewitz, zemřelého r. 1866 na cholery. Při sirném prameni v letech 1716-1857 lázně Heliga, pramen zachován u nádraží. V letech 1864-1866 se v obci učil kovářem T. G. Masaryk (1850-1937), jeho pobyt připomínají dvě pamětní desky.

[9] Šardice - rázovitá vinařská obec prvně doložena r. 1286. Do r. 1993 v okolí těžba lignitu. Na návsi kostel sv. Michaela archanděla raně gotického původu, barokně upraven v 18. stol. Barokní rezidence z let 1740-1742, upravena z bývalé sýpky jako letní sídlo brněnských augustiniánů, pobýval zde i zakladatel genetiky Johann Gregor Mendel (1822-1884). Malovaná kaplička sv. Rocha z r. 1890. Smírčí kříž z r. 1605. Dvě sousoší Nejsvětější Trojice z let 1749 a 1920. Řada křížů z 19. a 20. stol.

[10] Svatobořice-Mistřín - vinařská obec vznikla spojením dvou vsí r. 1964, Mistřín prvně připomínán r. 1228, Svatobořice r. 1349, do r. 1993 v okolí těžba lignitu. Barokní zvonice z r. 1719 opravena r. 1996. Pozdně barokní kostel Navštívení Panny Marie z r. 1743, před ním socha sv. Václava z r. 1929. Barokní socha sv. Floriána z r. 1745, sousoší sv. Anny z r. 1791. Na pilířích brány býv. panského dvora tzv. svatobořické opice, kamenné hlavy římského boha Januse se dvěma tvářemi z poloviny 17. stol. V obci světců z 19. a 20. stol. Internační tábor ve Svatobořicích za 2. světové války připomíná pomníček. Udržována silná národopisná tradice.

[11] Milotice - ve 13. stol. připomínané jako osada s tvrzí. V pol. 16. stol. patřily jako sídlo rozsáhlého panství Žerotínům, od nichž je odkoupil r. 1574 Václav st. Haugvic z Biskupic, který na místě dosavadní tvrze vybudoval renesanční zámek. Za třicetileté války Milotice zpustošeny a již v 2. pol. 17. stol. znovu osídleny. V 2. pol. 19. stol. zde byl rušný společenský život zásluhou faráře F. Webera. Za první republiky otevřen lignitový důl Antonie, později zrušený.

Původně renesanční zámek s nárožními věžemi a arkádovým ochozem v nádvoří je nazýván barokní perlou. Jeho barokní přestavba proběhla v l. 1721-25 za Serényiů. K vnitřní výzdobě zámku ve 40. letech 18. stol. byli povoláni výhradně vídeňští umělci. Poslední restaurační úpravy pocházejí ze 70. let 20. stol. U zámku francouzská zahrada se skleníky a s průhledovými alejemi sbíhajícími se u centrálního pavilonu, pocházejícího z r. 1766. Barokní kostel Všech Svatých z l. 1697-1701 obehnan zdi s osmi barokními plastikami od sochařů, kteří pracovali na výzdobě zámku. Umělecky hodnotný interiér z 3. čtvrtiny 18. stol. s obrazy od Jos. Sterna a s oltářem s plastickou výzdobou od O. Schweigla. U kostela skupina budov barokního původu (fara a bývalý špitál). Na pozemku bývalého hřbitova sochy z období vrcholného baroka.

[12] Dubňany - velká obec na okraji rozsáhlého lesa Doubrava prvně zmíněna r. 1349, na město povýšena r. 1964, v letech 1950-1980 v okolí těžba lignitu. Kostel sv. Josefa z r. 1885, presbytář ze starší stavby z r. 1720, fara z r. 1859. Barokní sochy sv. Vendelína z r. 1763 a Jana Nepomuckého z r. 1797. Barokní kamenný kříž z r. 1784. Muzeum hornictví a sklářství. U Jarohněvického dvora památný dub starý asi 600 let. Rodiště hudebního skladatele Ludvíka Poděštlé (1921-1968). Severovýchodně od města r. 1927 nalezeny základy vyhořelého románského kostela z 13. stol. a pozůstatky hřbitova.

[13] Mutěnice - velká vinařská obec v místě pravěkého osídlení prvně zmiňována r. 1367, na jejím území r. 1995 objeveno velké kostrové pohřebiště z velkomoravské doby. Obec má dvě dominanty - radnici a kostel sv. Kateřiny. Radnice byla postavena v roce 1896 na památku padesátiletého císařování Fr. Josefa I. (pamětní deska, zabudovaná na levé straně v průchodu radnice). Kostel v Mutěnicích je vzpomínán již ve 13. století. Nový barokní kostel sv. Kateřiny byl vysvěcen v roce 1775. Morový hřbitov s kaplí sv. Rocha z r. 1831, obnovena r. 1991. Zajímavá je také vinařská architektura, která je soustředěna ve dvou oblastech vinných sklepů, Mutěnských búdách a Dubňanské hoře. V lokalitě Búdy je soubor asi 500 vinných sklepů.

[14] Dolní Bojanovice - obec prvně doložena r. 1196 v majetku olomouckého kláštera Hradisko, vinařská oblast. Barokní kostel sv. Václava z r. 1734 obnoven po požáru obce r. 1863. Dochována lidová Slovácká chalupa, prochází rekonstrukcí. V obci jsou udržovány bohaté folklorní tradice.

[15] Prušánky - obec na říčce Prušánce prvně připomínána r. 1261 v majetku vizovického kláštera pod názvem Prusy, současný název od 16. stol., nyní jedno z vinařských center Podluží. Barokní farní kostel sv. Isidora z let 1751-1758 na místě kaple téhož zasvěcení z r. 1714, opraven r. 1995. Tři kaple neznámého původu patrně z 19. stol. Na návsi sochy sv. Floriána z r. 1839 a Josefa z doby po r. 1920, u kostela sochy sv. Jana Nepomuckého z r. 1847 a Václava z r. 1942. Severně od obce lokalita Nechory s více než 500 vinnými sklepy, při cestě vinařská boží muka sv. Urbana z doby po r. 1940.

[16] Moravský Žižkov - velká vinařská obec na Podluží založena rozdělením půdy osadníkům v 18. stol., písemně doložena r. 1753, současný název od r. 1913. Kaple sv. Floriána z r. 1852 se zvonící. Moderní kostel Panny Marie Vítězné z let 2000-2002.

[17] Tvrdonice - obec na Podluží prvně zmíněna r. 1264. Tvrz doložená r. 1270 zanikla ve 14. stol., pozůstatkem tvrziště pahorek v zahradě. Zachovány stavby lidové architektury, soubor slováckých domů z počátku 19. stol. Barokní kostel sv. Mikuláše z r. 1673 zbořen r. 1879 a v letech 1880-1884 nahrazen novou stavbou. Na návsi socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1841. V národopisném areálu každoroční slavnosti, od 20. stol. v okolí těžba ropy.

[18] Lanžhot - nejjižnější moravská obec při slovenských hranicích, jako městečko prvně zmíněna r. 1384, na město povýšena r. 2001. Goticko-renes. kostel Povýšení sv. Kříže z r. 1550 přestavěn r. 1893. Několik zachovalých selských domů z 19. stol. Jižně od města mezi Moravou a Dyjí přírodní památky Ranšpurk, Cahnov a Soutok, od r. 1949 rezervace lužních lesů pralesního charakteru.

[19] Mikulčice - obec prvně připomínána r. 1131. Pův. gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie ze 14. stol. přestavěn barokně v polovině 18. stol. Před ním barokní socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1750 a dřevěný vyřezávaný Lekavých kříž z r. 1872, restaurován r. 2008. Rodiště autora zlidovělých písní Fanoše Mikuleckého (1912-1970), vlastním jménem František Hřebačka. Obec proslavilo blízké velkomoravské hradiště v poloze Valy nad řekou Moravou. Průzkumem od r. 1954 odhalen komplex raně středověkého města ze 6.-10. stol. s knížecím palácem, 12 kostely a pohřebištěm, od r. 1963 zpřístupněn Památník Velké Moravy.

[20] Moravská Nová Ves - obec na Slováckém Podluží prvně zmíněna r. 1261 jako Waltersdorf, od r. 1384 Nová Ves, nynější název od r. 1911, status městyse z r. 1807 obnoven r. 2007. Podlužácké folklorní tradice. Barokní kostel sv. Jakuba Většího z r. 1773 na místě gotické stavby, před ním sochy sv. Floriána a Václava z 1. poloviny 18. stol., na návsi socha sv. Jana Nepomuckého.

[21] Podivín - pův. pomezí hrad uváděn v Kosmově kronice poprvé r. 1062, městská práva doložena od r. 1297. Dominantní románsko-gotický kostel sv. Petra a Pavla z poloviny 13. stol. přestavěn barokně v letech 1791-1794, novogotická věž z r. 1829. U něj pseudoslohová kaple sv. Cyrila a Metoděje z r. 1845, zvaná Cyrilka, s kryptou a studnou. Barokní fara z r. 1746. Židovský hřbitov z r. 1694. Dochovány habánské sklepy ze 16. stol.

[22] Obora Obelisk - oboru Obelisk tvoří cca 450 ha oploceného území s jelení a daňčí zvěří, která se rozkládá mezi obcemi Lednice, Rakvice a Podivín. V předchozích tisíciletích zde meandrující řeka Dyje zanechala řadu ramen a úzkých spojek, které se postupně od mateřského toku izolovaly. Jejich počet se v procesu zazemňování postupně zmenšoval a po některých z nich zůstaly jen bažiny, průlehy a terénní deprese, které se zaplňovaly vodou jen při jarních povodních. Dnes však většina z nich byla obnovena a jejich okolí bylo modelováním terénu, upraveno do původního stavu. Z původně intenzivně zemědělsky obhospodařovaného území se tak obora Obelisk stala významným objektem pro studium obnovených a nově vytvořených biotopů. Přibližně ve středu obory se nachází drobná stavba Lednicko-valtického areálu, a to dominantní obelisk který zbudovali tehdejší majitelé - Lichtenštejnové v roce 1795. Na čtvercovém půdorysu nese krychlový sokl římsou oddělený komolý jehlan vysoký 23 m, v jehož vrcholu je na kovovém hrotu umístěna šesticípá hvězdice, symbolizující osvícenství, věřící v sílu rozumu. V oboře se nachází i přírodní památka Květné jezero - mrtvé rameno bývalého toku.

[23] Lednice - obec uprostřed přírodního parku zvaného Lednicko-valtický areál prvně doložena r. 1222. Gotická tvrz přestavěna v letech 1544-1585 na renes. zámek, upravován barokně, klasicistně i empírově, v letech 1846-1858 zásadně přestavěn na nádherné pseudogotické sídlo s honosnými interiéry. Jeho součástí i farní kostel sv. Jakuba Většího. V barokní zámecké jízdárně akvárium Malawi. V obci je sídlo zahradnické fakulty Mendelovy univerzity. Od r. 2007 v provozu moderní lázně a rehabilitační centrum u pramene jodobromové vody.

[24] Rakvice - vinařská obec prvně připomínána r. 1248. Barokní kostel sv. Jana Křtitele z doby kolem r. 1700 na místě starší zbořené kaple sv. Ondřeje, rozšířen r. 1875. Socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1775. Barokní kříž z r. 1803. Na hřbitově pomník 31 dětem utonulým na školním výletě při převržení pramice na rozvodněné Dyji 26. května 1936, pomník též na místě neštěstí na břehu Dyje u Nových Mlýnů.

[25] Přítluky - vinařská obec prvně zmiňována r. 1222. Kostel sv. Markéty gotického původu přestavěn po požáru barokně v letech 1779-1784, při něm vysoká zděná zvonice z r. 1765 s hodinami a barokní bání. Barokní fara z let 1766-1767. U kostela umístěny barokní sochy sv. Floriána, Vendelína, Jana Nepomuckého a Nejsvětější Trojice. Nad obcí na Přítlucké hoře postavena v r. 2012 rozhledna Maják.

[26] Zaječí - vinařská obec prvně připomínána r. 1222. Pozdně gotický kostel sv. Jana Křtitele z r. 1508 modernizován po požáru r. 1848, upraven v letech 1912-1913, z pův. stavby zachován presbytář. Barokní kaple sv. Floriána z r. 1710. Socha sv. Jana Nepomuckého z 19. stol. Na vrchu Kalvárie, západně od obce rozhledna Dalibor postavena r. 2012 a financována vinařstvím U kapličky.

[27] Hodonín - pohraniční osada na obchodní cestě do Uher u důležitého brodu písemně doložena r. 1196, na město povýšena r. 1228, centrum Moravského Slovácka. Gotický hrad z 13. stol. přestavěn na renes. zámek a r. 1787 změněn na tabákovou továrnu, pův. stavba stržena r. 1914. Menší zámek vystavěn r. 1642, po požáru r. 1746 barokně upraven na trojkřídlovou patrovou stavbu, nyní sídlo Masarykova muzea. Kostel sv. Vavřince gotického původu z 13. stol. přestavěn barokně r. 1668 a do dnešní podoby v letech 1780-1786. Barokní kaple sv. Kříže z r. 1720 upravena na soukromou galerii. Morový sloup z r. 1716. Secesní radnice z r. 1902. Dům umělců v secesním slohu z let 1911-1913, nyní Galerie výtvarných umění. Parkově upravený židovský hřbitov ze 17. stol. Město rodištěm prvního československého prezidenta T. G. Masaryka (1850-1937), pomník z r. 1931 obnoven r. 1990. Na západním okraji v části zvané Bažantnice zoologická zahrada. V okolí těžba ropy, lignitu a zemního plynu, u zdroje odpadní jodobromové vody zřízeny r. 1979 lázně. V býv. kasárnách muzeum naftového dobývání a geologie z r. 2006.

[28] Holíč - první zmínka o obci Holíč pochází z roku 1217. Vedla tudy tzv. Česká cesta, která spojovala severozápadní Evropu s Balkánem. Holíč byl první celní stanicí na území Uherska. V roce 1743 založil manžel Marie Terezie manufakturu na fajans. Výroba zanikla roku 1827. Ve 2. pol. 16. století byla vybudována renesanční pevnost s důmyslným obranným systémem. Na místě se nacházelo velkomoravské hradiště, v 11. století vodní hrad, pak renesanční zámek, který byl v letech 1736-45 přestavěn na barokně klasicistní a dnes je národní kulturní památkou. Dalším zástupcem kulturních památek je barokně klasicistní kostel z roku 1755 s bývalým Kapucínským klášteřem. A v neposlední řadě farní kostel původně gotický z roku 1387, upraven koncem 17. století.

[29] Skalica - první písemná zpráva o obci pochází z roku 1 209, později v roce 1 372 povýšena na město a opevněna. Město je dnes velice známé a hojně navštěvováno, v minulosti bylo důležitým střediskem československých vztahů, projevil se zde vliv husitského hnutí a českobratrských exulantů, v roce 1 660 zde bylo založeno gymnázium a roku 1 750 knihtiskárna. Mimo jiné se vyznačuje i jedinou zachovalou románskou hradní rotundou na Slovensku, která pochází z 12. století. Kromě již zmíněných zajímavostí zde můžete obdivovat zbytky gotických městských hradeb ze 14.století, gotický farní kostel z roku 1374, gotický kostel a klášter františkánů z druhé pol. 15.stol., kostel a klášter milosrdných, barok. komplex budov ze 17.stol., měšťanské domy a paláce ze 17.-18.stol., Slovenský kulturní dům z roku 1905 od D.Jurkoviče, mozaiky M.Alše a pomník J.Amose Komenského.

[30] Sudoměřice - založeny kolem pol. 13. stol. na strategické cestě do Uher. V místní pískovně kostrové hroby z pozdní doby kamenné a žárové pohřebiště z doby bronzové. V trati Hrudý stávala tvrz, která zanikla již ve 12. stol. Od 14. stol. součást strážnického panství. Pěstování vinné révy doloženo od 15. stol. Chráněnou památkou lidové architektury je usedlost čp. 124/126. Výklopník u Sudoměřic – postavený v roce 1939 na konci ratiškovické důlní dráhy sloužil k vyklápění vagonů lignitu do připravených člunů, které jej plavily do Otrokovic. Dnes výklopník slouží jako technická památka a vyhlídková věž.

[31] Baťův kanál - historická vodní cesta s třinácti funkčními plavebními komorami je v současnosti splavná od Otrokovic až k Rohatci, ale existují plány, které počítají s jejím rozšířením až do Kroměříže a Hodonína. Baťův plavební kanál byl původně určený k dopravě lignitu z Ratiškovic do otrokovické elektrárny. Tento úsek je dlouhý 50 km, z čehož 26 km vede korytem řeky Moravy a zbytek umělým průplavem. Organizačně i technicky náročná stavba proběhla v letech 1934 až 1938. Kanál mohly využívat nákladní čluny o nosnosti 150 t, plavební hloubka byla 1,5 m. Vodní cesta je dnes využívána výlučně k rekreačním účelům.

[32] Rohatec - připomínán již r. 1086. Ve 13. stol. tvrz, která již ve 14. stol. zanikla. Od pol 15. stol součást strážnického panství Žerotínů. Blízký přechod přes řeku Moravu příčinou častých vpádů nájezdníků z Uher. R. 1805 u obce poražen silný oddíl Turků. Po bitvě na Bílé hoře připadl Rohatec Magnisům, kteří jej drželi až do r. 1945. R. 1889 zřízena železniční trať Rohatec – Sudoměřice., V 19. stol vznikají některé průmyslové podniky (cukrovar, lignitový důl, ropné vrty) a poč. 20 stol. továrna na cukrovinky Maryša (dnes Candy Plus). Rodiště Anny Netíkové (1917-99), textilní grafičky, jejíž jedinečné obrazy v životní velikosti, vytvořené v rámech z paprsků nití, jsou uměleckými díly nemajícími obdoby u nás ani ve světě.

[33] Starý Poddvorov - obec prvně zmiňována r. 1704, nynější název od r. 1870. Zvonice sv. Martina, pův. dřevěná z r. 1770, v nynější zděné podobě od r. 1885. Novodobý kostel sv. Martina z r. 1994. Socha sv. Jana Nepomuckého z let 1850-1856. Nad obcí dřevěný větrný mlýn beraního typu. Mlýn byl vybudován v roce 1870 a jeho provoz byl ukončen v roce 1949. V roce 2003 prodělal mlýn rozsáhlou rekonstrukci.

[34] Nový Poddvorov - obec byla založena v roce 1783 a v místech kde stávalo městečko Potvorov, jež zaniklo. V roce 1261 patřilo toto městečko velehradskému klášteru a jeho tvar připomínal slovanské hradiště. Ve středu obce najdeme pěknou kapličku. Nad obcí rozhledna Na Podluží. Její pozinkovaná ocelová konstrukce je 30 metrů vysoká a má podobu ropné těžní věže. Připomíná tak, že region Podluží na Moravském Slovácku patří k nejznámějším nalezištím ropy na Moravě.

[35] Ratiškovice - velká hornicko-vinařská obec prvně připomínána r. 1131, po 1. světové válce v okolí lignitové doly, těžba ukončena r. 1953. Kostel sv. Cyrila a Metoděje z let 1855-1857 na místě barokní kaple sv. Josefa z let 1655-1665. Fara z r. 1863. Kovaná hřbitovní brána z r. 1957. Zajímavá hornická kolonie baťovských domků pro zaměstnance lignitových dolů z 30. let 20. stol., v areálu býv. dolu Tomáš zřízeno r. 2006 v rekonstruovaném vagónu hornické a železniční muzeum, možnost projížďky šlapací drezínou po důlní vlečce.

[36] Ladná - obec prvně doložena r. 1270, do r. 1950 zvána Lanštorf. Novorománský cihlový kostel sv. Michaela archanděla z let 1911-1912. Kaple sv. Vendelína z 2. poloviny 18. stol., **kaple** sv. Michala z r. 1849. Boží muka z přelomu 18. a 19. stol.

[37] Janův hrad - pseudogotická napodobenina hradní zříceniny, postavená roku 1801-1808 pro knížete Jana I. z Lichtenštejna. Projektu se ujal J. L. Hardtmuth, architekt a vynálezce tužky (v roce 1790 založil tužkárnu ve Vídni), který již dříve projektoval také nedaleký minaret. Oproti jiným stavbám napodobenin zřícenin z té doby byl Janův hrad projektován jako obyvatelný a sloužil v době honů jako myslivna a lovecký zámeček. Hrad náležel Lichtenštejnům až do roku 1945.

[38] Břeclav - původní románský zeměpanský hrad doložen kolem r. 1045. Obec na Dyji, centrum Podluží, povýšena na město r. 1872, důležitá dopravní křižovatka, první město na českém území, kde byla vybudována železnice, trať do Vídně pochází z r. 1839. Hrad po r. 1534 přestavěn na renesanční zámek, jeho současná podoba pochází z romantizujících úprav na počátku 19. stol., kdy byly dostavěny tři věže napodobující hradní zříceniny. Střed města silně poškozen bombardováním na podzim r. 1944. Byl zničen i barokní kostel, nový kostel sv. Václava dostavěn až r. 1995. Novorománská synagoga s maurskými prvky obnovena v letech 1997-1999 a je využívána jako muzeum, galerie a koncertní síň. Severně od ní je židovský hřbitov.

[39] Poštorná - ves na pravém břehu Dyje byla založena v 1. polovině 16. stol. Chorvaty. Od r. 1974 je částí Břeclavi. Novogotický kostel Navštívení Panny Marie byl postaven v letech 1895-1896. Pro monumentální stavbu tvořící soubor s farou a školkou byla použita místní glazovaná keramika.

[40] Valtice - pohraniční vinařské město prvně zmíněno r. 1192. Bylo založeno jako podhradí biskupského hradu Feldsberg. Do roku 1920 bylo součástí rakouského území. Gotický hrad byl přestavěn nejprve renesančně a v letech 1643- 1730 na honosný čtyřkřídký barokní zámek. Na zámek navazuje rozsáhlý park z r. 1727, který byl v 19. stol. byl upraven na krajinářský park anglického typu. Vedle zámku barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie z let 1631-1671. Na náměstí barokní morový sloup z r. 1680 a kašna z r. 1896. Novorenesanční radnice je z let 1887-1889. Konvent řádu Milosrdných bratří se špitálem z let 1662-1668. Klášterní kostel sv. Augustina z let 1669-1671, v současně podobě od r. 1872. Proslulá řádová nemocnice zanikla r. 1948. Od roku 1869 je zde vinařská a ovocnářská škola a od r. 1993 Vinařská akademie. Severně od města je klasicistní zámeček Belvédér z r. 1818, původně postaven pro chov bažantů. Severovýchodně Dianin chrám, zvaný Rendez-vous, z let 1810-1812 v podobě římského triumfálního oblouku, novogotická kaple Svatý Hubert z r. 1855.

[41] Hlohovec - první písemná zmínka o obci je z roku 1414. Založena byla ve 13. století jako kolonizační obec pasovským biskupstvím. V tomto období nesla název Bischofswarth. Obec byla založena na moravsko-rakouské hranici, dnes tuto hranici připomíná Hraniční zámeček postavený v letech 1826 až 1827. Obec v průběhu válek v 15. století zanikla. Nově osídlená byla obec v roce 1570 a novými osadníky byli Charváté. Hlohovec byl součástí valtického panství. Dominantou obce je klasicistní kostel svatého Bartoloměje postavený v letech 1832 až 1835, jeho dnešní podoba je po přestavbě v roce 1912. Ve středu obce stojí socha Svatého Floriána a jihozápadně od obce najdeme boží muka.

[42] Nejdek - v malé osadě nově zrekonstruovaný barokní vodní mlýn. Zdrojem vody mu býval mohutný náhon zvaný dnes Zámecká Dyje.

[43] Bulhary - vinařská obec prvně zmíněna r. 1244. Renesanční kostel sv. Jiljí z r. 1582 přestavěn barokně r. 1769. Pozdně barokní hřbitovní brána z konce 18. stol. a márnice v podobě vinného sklepa z téže doby. Západně Milovický les se dvěma oborami. Severozápadně u břehu Dyje Pustý zámek, opevněné hradiště z doby bronzové. Jihovýchodně Nejdecké hradiště, slovanské hradiště z 8.-10. stol.